

„Gazeta Przemyska“ wychodzi w każdy czwartek niedziele.

Przedpłata wynosi:
tak w miejscu
jak i z przesyłką pocztową
rocznie 6 zł. — ct.
półrocznie 3 „ — „
kwartalnie 1 „ 50 „
miesięcznie — „ 55 „
Numer pojedynczy 7 ct.

GAZETA PRZEMYSKA.

Biuro redakcyj w kamienicy p. Giżowskiego w rynku otwarte codziennie przed południem od godz. 10 — 1 w wieczorem od godz. 5—7.

Cena ogłoszeń:
po 5 ct. za miejsce wiersza drobnego druku. Cena drobniejszych ogłoszeń po 2 ct. od słowa. Cena ogłoszeń najmów po 1 ct. od słowa.
Przedpłata i ogłoszenia przyjmuje: **Administracja Gazety przemyskiej.**
Rękopisów nie zwraca się. Listów niefrankowanych nie przyjmuje się.

Rzymsko-katolickie.
W czwartek 27. Leandra
W piątek 28. Romana Op.
W sobotę 1. Albiny B.

Grecko-katolickie.
Onysyma Jep.
Pamfya Mucz.
Frodora T.

Żydowskie.

Wschód słońca.
6 g. 54 m.
6 g. 53 m.
6 g. 51 m.

Zachód.
6 g. 34 m.
6 g. 35 m.
5 g. 36 m.

Odmiany księżycy i domniemany stan powietrza.
Pierwsza kwadra dnia 26. o godz. 3 min. 40 wieczór.
Powietrze łagodne.

Przegląd polityczny.

Przemysł, 26. lutego 1890.

Polit. Corr. pisze: Jak nam donoszą ze Lwowa najzupełniej zmysłona jest nadesłana *N fr. Presse* wiadomość, wedle której w galicyjskich powiatach nadgranicznych ma panować przeciw polskim właścicielom ruch nieprzyjazny, który wywołuje między tymi właścicielami zaniepokojenie. Również pozbawionem jest wszelkiej wiarygodnej podstawy doniesienie jednego z lokalnych pism lwowskich, jakoby w jednym wschodnio galicyjskim powiecie wybuchł między ludnością wiejską tyfus głodowy. Pogłoska ta prawdopodobnie zła powstała, iż w o- wym powiecie zaszło niedawno, co zresztą dzieć się zwykło co roku w tej porze, kilka wypadków zasląbnienia tyfoidalnego i że te objawy wyśrubowano do znaczenia epidemii spowodowanej niedostatkiem. (Przyp. Red. To dementi pólurzędowe potwierdza właśnie prawdziwość korespondencji umieszczonej w *Neue fr. Presse*).

Czeski klub postanowił odpowiedzieć na manifest Młodoczechów rezolucją, oświadczenia, że stypulacje ugodowe nie dotyczą ani prawa państwowego czeskiego, ani jedności królestwa czeskiego. Młodoczezi winni wystąpić ze swoimi żądaniami przed sejmem jako jedynie kompetentnym forum. Co do złożenia mandatów to nie może tego żądać mniejszość od większości.

Komisja budżetowa zaczęła obradować nad etatem ministerstwa spraw wewnętrznych. Menger poruszył kwestję polepszenia sytuacji dyurnistów. *Taaffe oświadczył*: W godnych uwzględnienia wypadkach rząd robi wszystko według możliwości i tym razem zajmie się kwestją, czy zamiast stałe zatrudnionych nie byłoby lepiej systemizować urzędników kancelaryjnych. Prezydent ministrów wywodzi, iż rząd przyznaje, że zakres czynności władz politycznych wzrósł znacznie w ostatnich czasach, tak, iż obecnie systemizowana liczba urzędników okazuje się niedostateczną. Dlatego też rząd stara się stopniowo powiększać liczbę pracowników odpowiednio do niezaprzeczalnych potrzeb kraju. Tak np. dla Galicji w preliminarzu na rok 1890 będą wstawione pensje dla 10 nowych komisarzy powiatowych i 10 komisarzy namiestnictwa.

Podkomitet komisji budżetowej dla ustawy o indemnizacji galicyjskiej uchwalili dwoma głosami przeciw jednemu zalecić

komisy przyjęcie ustawy po otrzymaniu ze strony rządu szczegółowych objaśnień.

Na posiedzeniu w gierskiej Izby deputowanych d. 24. bm. toczyła się dyskusya nad ustawą budżetową. Lewica odrzucała budżet i krytykowała politykę prezidenta ministrów. W dłuższej, przez prawicę częstymi okłaskami przyjmowanej mowie, występował Tisza przeciw wywodom opozycji i objaśniał swe postępowanie podczas rokowań w sprawie dualistycznego ukształtowania austro-węgierskiego banku i przed okupacją Bośni. Mowa Tiszy częstokroć przerywana była ironicznymi okrzykami „ellen!“ a szczególnie odznaczał się okrzykami nieparlamentarnymi Karolyi, który w skutek tego przez prezidenta przywołany został do porządku.

Komisja finansowa przyjęła przedłożenie względem wzniesienia na koszt państwowy pomnika dla Andrassego.

W Niemczech wyczekują teraz z natężoną ciekawością rezultatu wyborów ścisłych, które na dzień 1. marca wyznaczone zostały. Stronnictwa kartelowe przynajmniej już bez ogródki do klęski, jaką poniosły; hasłem, jakie teraz podnoszą, jest „ratowanie społeczeństwa“ przed niebezpieczeństwem grozącym ze strony socjalistów. Stronnictwa nie należące do kartelu nie okazują jednak zbyt wielkiej ochoty ratowania kandydatów stronnictwa do kartelu należących, szczególnie narodowo-liberalów.

Nordd. Allg. Ztg pociesza się tem, że w wyborach tajnych liczą tylko głosy, a nie ważą ich. Dlatego skutek ich nie zawsze odpowiada zdrowym zasadom. Teraz trzeba ważyć deputowanych, zamiast ich liczyć, a pod tym względem zalicza *Nordd. Allg. Ztg* wolnomyślnych i socjalistów do rzędu tych, którzy nie dodatniego na korzyść społeczeństwa nie zdziałają.

Szwajcaria nie zdecydowała się dotąd ostatecznie na zrzczenie się zupełne swej inicjatywy w sprawie robotników i proponuje podobno, aby w Bernie rozstrzygnąć wyłącznie sprawę górników, w której rząd niemiecki szczególnie wielki ma interes, a w Berlinie ułożyć dalsze ogólne zasady. W kołach berlińskich niemają jednak, że w obec dobrych chęci reszty mocarstw zgodzi się i Szwajcaria na załatwienie wszystkich spraw robotniczych w Berlinie, tem bardziej, że dzielenie ich na różne kategorie sprawiłoby tylko zagmatwanie.

Oficyalnie znanych jest dotąd 388 wyborów; nastąpi zaś 141 wyborów ścisłych.

Wybrano: 51 konserwatywnych, 14 ze stronnictwa państwowego, 16 narodowo-liberalnych, 91 z centrum, 21 wolnomyślnych, 20 socjalistów, 14 Polaków, 2 dzikich, 11 Alzaczików, 2 demokratów, 1 Duńczyka, 3 Welfów i 1 antisemite. Wybór ścisły odbędzie się między 30 konserwatywnymi, 19 ze stronnictwa państwowego, 72 narodowo-liberalnymi, 20 z centrum, 62 wolnomyślnymi, 54 socjalistami, 5 Polakami, 10 demokratami, 7 Welfami i 3 antisemitami.

Reprezentacya wszystkich konserwatywnych w Berlinie zaleca konserwatywnym, aby przy berlińskich wyborach ścisłych między wolnomyślnymi i socjalnymi, demokratami nie brali udziału w głosowaniu.

Ruskij Inwalid donosi, iż na mocy ukazu cesarskiego stan wojenny wojska Kubańskich kozaków powiększony zostaje o 2 pułki po 4 sotnie, a stan wojenny wojska Tereckich kozaków o jedną sotnię dla każdego pułku rezerwowego. Uralscy kozacy nadal wystawiać winni w czasie wojny oprócz liczby przepisanej dla stanu pokojowego jeszcze 32 sotnie.

Przeciw ogłoszeniu ogólnej amnestyi dla skazanych w czasie bezrobocia, oświadczył się rząd francuski stanowczo, ponieważ wszyscy robotnicy za agitacye strejkowe na różne kary zasądzeni, już dawno ułaskawieni zostali, w więzieniu zaś pozostają obecnie tylko ci, którzy za zbrodnie zwyczajne skazani zostali.

W radzie municypalnej zażądał prezydent Rouselle wyjaśnienia postępowania agentów policyjnych we wtorek zapustny, którzy pod pozorem przepisu służbowego nie pozwolili mu jechać w powozie na bulwarach. Prefekt policyjny dał żądane objaśnienie, a zajęcie uznano za załatwione. Rouselle, dotknięty tą uchwałą, podał się do dymisji.

Rada municypalna uchwaliła 33 głosami przeciw 13 protest przeciw wszelkiemu aktowi łaski ze strony rządu względem pretendentów, dopóki republikanie skazywani będą za wykroczenia przeciw ustawie o stowarzyszeniach i ustawie prasowej. Powyższe pismo żąda natychmiastowego ułaskawienia dla wszystkich, którzy za wspomniane przekroczenia i z powodu strejków zostali zasądzeni. Prefekt depart. Sekwany zroził pewne zastrzeżenie co do tej uchwały. Izba przyjęła projekt wybudowania w Paryżu wodociągu z wodą źródlaną.

Delegowani międzynarodowego kon-

gresu dla zorganizowania manifestacyi w dniu 1. maja wirtualnie komitetowi wyborczemu niemieckich socjalnych demokratów.

Książę Orleanu przewidziany został do Clairvaux. Książę traktowany jest według normy ustanowionej dla więźniów politycznych.

Na posiedzeniu angielskiej Izby niższej przy dyskusji nad adresem wniosł Graham poprawkę dotyczącą bliższego określenia ograniczenia godzin pracy przez berlińską, względnie berneńską konferencyę. Ferguson stwierdził, iż rząd szwajcarski odroczył konferencyę berneńską i oświadczył, iż rząd angielski nie odpowiedział niesympatycznie na zaproszenie Niemiec, lecz musi się sprzeciwić wniesionej poprawce gdyż inaczej byłby zbyt skrupowany; 198 głosami przeciw 87 odrzucono następnie poprawkę.

Znaczną większością odrzuciła skupczyna w Belgradzie wniosek Dzuricza, aby za gwałtowne lub jakiegokolwiek inne starania przeskoczenia wykonywaniu uchwał wielkiej skupczyny, nałożona była kara śmierci.

Rząd upoważnił bułgarski Bank narodowy do niezwłocznego wypłacenia Rosji zaległych rat kosztów okupacyjnych w kwocie 3,600,000 rubli pap. Żądaniu względem zapłacenia kosztów za dostawy broni i amunicyi stanie się zadość po zbadaniu rachunków.

KORESPONDENCYE.

Lwów, 25. lutego.

O ile początek karnawału we Lwowie był smutny, o tyle zakończenie takowego świątne. W początkach stycznia influenza tak grasowała u nas, tyle porwała ofiar, iż prawie nie było domu, w którym by nie było iżej lub ciężiej chorych na tę złośliwą chorobę. Zresztą miasto nasze ma tę właściwość, że z karnawału korzysta dopiero w drugiej połowie. Wyda się to może niebardzo prawdopodobnem, a jednak tak jest. Pierwsze bale są u nas zawsze skazane na niepowodzenie, za to finał karnawałowy, zwykle mamy okazję.

Do najświetniejszych zabaw w ubiegłym karnawale, zaliczyć należy: bal Koła literackiego, bal prawników, wieczór S. Salomei (na rzecz towarzystwa tego imienia), a na-

NUMA ROUMESTAN.

Powieść z francuskiego
Alfonsa Daudeta.

13)

(C d.)

Rozalia omal co, że nie padła ofiarą tego straszego odkrycia. Brutalność męża dotknęła ją w podwójnym kierunku, jako żonę i jako matkę, zraniła w jednym łonie dwa serca. Dziecko upadło pod tym razem, matka została ocaloną. Gdy po trzech dniach walki z śmiercią, podczas której była bezprzytomną, przyszła do siebie, wybuchła serdecznym płaczem, którego nie można było utulić. A gdy przestała płakać nad zdradą przyjaciela i męża, zamilkła i z ust jej nie wyszło ani jedno słowo żalu lub skargi; dopiero gdy wzrok jej padł na próżną kolebkę, gdzie pod przejrzystą błękitną zasłoną spoczywała wyprawa straconego dziecięcia, zalkała na nowo. Numa rozpaczał również. W niwec rozwiąły się nadzieje, które pokładano w przyszłym Roumestanie. zabił go własny ojciec.

Błada twarz żony z wyrazem niemej rezygnacyi w rysach, jej usta bolem zamknięte i płacz cichy, tak różne od objawów powierzchownego współczucia, kłamanego przezeń dla otoczenia, krwawiły jego serce, gdy przepłakany i z drżącymi ustami siedział przy łożu swojej ofiary.

— Róziu, kochanie, no chodź, chodź do mnie gołąbku drogi — mówił do niej głosem drżącym, wzruszony. Nad to nie śmiał nic więcej powiedzieć. Znaczyło to, przynajmniej u Numy: „Czego się martwisz pieszczotko? O taką drobnostkę! Czyż to stoi na zawadzie naszej miłości?“

I kochał ją rzeczywiście, o ile w swej lekkomyślności w ogóle do kogoś mógł się szczerze przywiązać. Nie pragnął lepszej żony jak Rozalii do zarządu domem, do starania się o jego wygody i zadośćuczynienia jego zachciankom. On, który wyraźnie oświadczył: „Potrzebuję dla siebie miłości bezgranicznej i poświęcenia!“ wiedział o tem aż nadto dobrze, że te dwa przymioty posiada Rozalia i drżał na samą myśl, iż może ją utracić. Czyż to nie było miłością?

Rozalia dręczyły inne myśli. Życie jej było złamane, zdruzgotane ideały, zaufanie stracone na zawsze. Mimo to — przebaczyła. Przebaczyła mu z litości, przebaczyła, jak przebacza matka skruszonemu i płaczącemu dziecku, przebaczyła dla godności swojej własnej, dla nazwiska ojca, którego nie chciała kalać skandalem procesu o rozwód, dla matki i rodziny, wierzących w jej szczęście domowe. Dała mu tylko do zrozumienia, że w razie powtórzenia błędu będzie nieubłagana.

— Albo bądź wiernym i uczciwym, albo zdeń przed światem maskę z twojej twarzy!

Numa zrozumiał i przyrzekł poprawę. Teraz dopiero pojął, że całe swoje szczęście i spokój, za którymi przepadał, postawił na kartę. I cóż mu podano w zamian, podrażnienie zmysłowe, zadośćuczynienie próżności męskiej. Jak mu z tem było wygodnie, że się pozbyl tej arystokratycznej kochanki, tej grubokościstej markizy, tej kobiety użytej, która go drażniła nie wdzykami, tylko herbem.

Wolny od pisania listów miłosnych, od schadzek, od tego śmiecia sztucznego sentymentalizmu odetchnął i odżył, używszy w dodatku przebaczenia żony.

Numa był znów szczęśliwy i na zewnątrz żadna w jego życiu nie nastąpiła zmiana. Znów wrzalo życie w gościnie otwartym domu, przybływało przyjaciół, zabawa następowała po zabawie. Roumestan bawił się, śpiewał, deklamował i chętnie, nie wiedząc o tem, że obok niego dwoje pięknych ocząt zasłoniętych łzami patrzyło jasno i trzeźwo w głąb jego duszy. Ona poznała go. Poznała owego sławnego, wielkiego męża w słowie i w ruchach, w myśli i w czynie. Przystępnego impulsom szlache-tnym i dobrym, lecz tylko na chwilę, gdyż dobroć jego wypływała z chwidowej zach-

cianki, chęci przypodobania się i chętności. Nie były jej skryte rzeczycywiata próżnia tego człowieka, brak przekonania i zmienność poglądów. Najwięcej obawiała się dla siebie i dla niego właśnie tej zmienności i chwiejności charakteru, którą pokrywał szumnymi frazesami i dźwięcznym słowem. Ta słabość oburzała ją z jednej, z drugiej zaś strony przywiązywała się na nowo do niego, gdyż czuła macierzyńską potrzebę czuwania nad nim, zastępując zdradzoną miłością — poświęceniem. I zawsze mimo upadku męża gotowa do ofiar o jedno tylko błagała Boga: „Nie daj mi stracić odwagi.“

Właściwą sobie bystrością spostrzegła Rozalia rychło zmianę przekonania politycznych u Numy. Ostygł dla arystokracji. Kamizelka z nankinu starego Saguiera i lilja na szpilce od krawaty nie zachwycały więcej Roumestana. Wyrzucił się często o Sagniere: „Ze podupada.“ Nazywał go cieniem błąkającym się w parlamencie, cieniem leniwym, drzemającym, odpowiednim w zupełności stronnictwu rojalistycznemu, owemu malowanemu w letargicznym uspieniu spoczywającemu królowi. I tak powoli, nieznacznie zaczął Numa skłaniać się ku przeciwnemu stronnictwu. Przyjmował u siebie wybitnych zwolenników cesarstwa, z którymi się poznał u pani Escarbés i których wpły-

Wszystko ostatni piknik prawiecy i w ostatni wtorek wieczór kasyna miejskiego.

Ta ostatnia zabawa, przypominała świetne tradycje kasyna kiedy ono było rzeczywistym ogniskiem życia towarzyskiego i łącząco w swych murach kwiat inteligencji Lwowa. Dziś, aby dojść do tego pięknego stanu, potrzeba będzie nie mało usilnej i wytrwałej pracy.

Na to się wszakże zaوسی. Za kilka dni odbędzie się walne zgrupowanie członków kasyna, na którym wybrany zostanie nowy cały wydział, gdyż dotychczasowy złożył gremialnie mandaty. Przez śmierć Dra Malinowskiego i radcy dworu Prezla opróżnione zostały krzesła: prezesa i wiceprezesa. Odpowiednio do tych, którzy wybrani będą na dwa te stanowiska, muszą być wybrani inni członkowie wydziału, bo tylko dobra harmonia prezydium z wydziałem umożliwi należytą akcyę całego wydziału.

Szereg odczytów publicznych, urządzanych od 20 z górą lat, przez lwowski oddział towarzystwa pedagogicznego, rozpoczął wczoraj prof. Próchnicki, odczytym o Horacym i jego stanowisku w literaturze powszechnej. Wybór przedmiotu niezupełnie był szczęśliwy, ale ładne przedstawienie rzeczy było przezeyną, że bardzo liczna publiczność wysłuchiwała tę mowę szan. prof. z zajęciem.

Żywe zainteresowanie budzi zapowiedziany koncert Mierzwńskiego i odroczone już dwa razy. A szkoda, to bowiem wielkie wywołuje w mieście niezadowolnienie. Są osoby z prowincyi, które z daleka przyjeżdżają na koncert — 2 razy już na próżno.

Debiuty w teatrze panny Czosnowskiej, artystki sceny Warszawy, podobają się ogólnie. Ładna powierzchowność, śpiew piękny, gra dobra — słowem pożądana siła sceniczna.

Popisywał się u nas i Strakosz, ale z Średnim powodzeniem.

Komitet głodowy spełnił swoje zadanie. Lwów zbiera składki. czekamy na ich nadsyłanie z prowincyi. Cóż kiedy nawet nie słychać nic o tworzeniu lokalnych komitetów na prowincyi. I u nas, ofiarność groza byłaby większą, gdyby jej nie wyszukiwano na różne cele, może i piękne, ale w tej chwili nie tak pilne, jak sprawa głodowa. O ile na razie przypomnieć sobie mogą, w samym Lwowie w tej chwili zbierane są składki publiczne na następujące cele, oprócz na głodnych:

- 1. na budowę gmachu dla brnsy,
2. na jakiś zakład w Kłauzenburgu,
3. na fundusz Matejki.

Oprócz tego, na wielką skalę prowadzoną jest agitacja dla rozsprzedaży biletów na raut, z którego dochód przeznaczony jest na kolonie wakacyjne i na koncert, narzeczerwonego krzyża.

Wszystkie cele bardzo piękne, ale dziś najpilniej woła o naszą ofiarność kłęska głodowa! Tu skupić się powinna nasza ofiarność. Z kraju do naszego komitetu nadchodzą zewsząd groźne relacje i gorące próby o pomoc pieniężną. Nie należy więc tej sprawy zaniadbywać, ani jej lekceważać.

Sanok, dnia 24. lutego.

Panowanie karnawału zakończyły tu dwie huuczne zabawy: bal żandarmeryi na pomnożenia funduszu instytucyi imienia generała br. Giesla, inspektora żandarmeryi, na

wy tę zmianę przysposobili. „Uważaj na męża... gotów skrewić...“ powiedział radca pewnego razu Rozalji, gdy Numa podczas objadu drwiąc i szydząc, porównał stronictwo wygnañca w Frohsdorfie z drewnianym koniem Don Quixota pozostającym nieporuszenie na miejscu, chociaż jego jeździec z zawiązanymi oczyma sądzi, że czwaja po przestworzu.

Nie potrzebowała długich badań, bo mimo mistrzostwa w udawaniu, tak kłamał naiwnie i tak mało starał się o upozorowanie i uprawdopodobnienie swoich kłamstw, że bardzo łatwo było dociec prawdy. Pewnego poranku, wstąpiwszy do biura, zastała go piszącego list. Zaglądnęła mu przez ramię i zapytała: „Do kogo piszesz?“

Zająknął się, zmieszał i pochyliwszy czoła przed jej spojrzaniem badawczym i przenikliwym, wyznał wreszcie prawdę. Był to list bez treści, napuszysty, w stylu adwokackim, wystósowany do cesarza, w którym zgadzał się na przyjęcie posady radcy dworu. Początek listu opiewał następnie: Rodem z południowej Wandei, wychowany w niewzruszonym przywiązaniu dla Monarchii i w szacunku dla dziejowych tradycyi, sądzę, że nie skalam swego honoru i wolny będę od wyrzutów sumienia, jeśli...

„Listu tego nie odeszlesz!...“ zawołała Rozalia żywo.

(C. d. n.)

którym w 38 par bawiono się do 9 godziny rano przy odgłosach muzyki wojskowej 24. pułku, a zaraz następnego dnia bal kasynowy, na którym hulało przeszło 40 parkwiatu naszej inteligencji. Poż stępujący do grobu karnawał widocznie pozostawił po sobie żal w naszym miasteczku, czemu jakiś doweipniś dał wyraz w małowmiasteczkowym pomysłę porozlepiawszy na murach karty poświęrtne:

S. p. Karnawał

po 45 dniowych męczących cierpieniach zmarł dnia 18. lutego br. o godzinie 12 w nocy. Wszyscy nieutuleni w żalu Fkalsey zapraszają na obchód pogrzebowy, który się odbędzie dnia 19. b. m. o godzinie 10 rano w kościele farnym.

Z nastaniem postu rozbudza się za to ruch w innych kierunkach. Nasze Towarzystwo dramatyczne-muzyczne zaczyna się krzątać około urządzenia całego szeregu przedstawień a pewna koterya zamierza nawet urządźć osobne przedstawienie bez współudziału Towarzystwa, wprawdzie na cel szlachetny, atoli zapominając, że w tak małej miejscinie, jak nasza, wszystkie siły powinny się łączyć, ale nie rozdrabniać, a już i tak nader niekorzystną dla Towarzystwa jest powstała w ostatnich czasach scysya z dyrektorem artystycznym, której jak najspieszniejszego stanowczego załatwienia życzyć sobie należy.

Sokół sanocki krząta się około zebrania funduszów na budowę własnego gniazda i w tym celu zamierza urządźć szereg odczytów publicznych, co będzie dla Sanoka bardzo pożądaną nowością. Wkrótce ma być w Sokole wprowadzoną gimnastyka dla dzievżetek.

Towarzystwo łyżwiarskie miało w bieżącym sezonie osobiwe powodzenie i sprzyjała mu statecznie korzystna aura. Urządźło też dwie publiczne zabawy na lodzie z muzyką. Jak więc widzicie, miasteczko nasze bawi się nienajgorzej, lecz z drugiej strony nie brak tu także wielkomiejskich tragicznych wypadków.

Niedawno donieśliście o tragicznym zgonie śp. Filemona Rożankowskiego a już dnia 22. bm. subjekt handlowy M. usiłował sobie odebrać życie przez otrucie, z powodu nieodwzajemnianej miłości.

Na zakończenie posyłam Wam adres dziękczynny tutejszego kahału do posta Edwarda Guiewosza, który może zechcecie zamieścić.

Adres dziękczynny kahału sanockiego do posta Edwarda Guiewosza.

Jaśnie Wielmożny Panie!

Z prawdziwym uniesieniem powitałimy mowę Twoją Jaśnie Wielmożny Panie w Izbie poselskiej w obronie żydów przeciw wszechstronnym napaściom wypowiedzianą.

Występowali wprawdzie inni mowcy w naszej obronie, atoli żaden nie wypowiedział swych myśli tak otwarcie, tak odważnie, jak właśnie Ty Jaśnie Wiewmożny Panie. — Nikt nie miał odwagi tak bohaterko zerwać łeb tei hydrze 19. wieku, tei zaciekłej niewawiści rasowej i religijnej, ohydnemu antisemityzmowi, jak właśnie Ty Panie, szlachetny Rycerzu ziemi Sanockiej. Ty, znając nędzę naszego ludu, stawieś ją przed oczy całego świata w całej nagości, drugocąc pozorne argumenta przeciwników. Ty miałeś odwagę napiętnować naszych wrogów stosownem mianem „stronictw pod nieczystym sztążących sztandarem.“

Dziś nastąpi znowu srogie czasy dla żydów w obec czego tem większa Twoja, Panie, odwaga, ale też i tem większa wdzięczność nasza dla Ciebie, naszego obrońcy. Tyś Panie dowiódł, żeś nieodrodny potomkiem szlachetnych przodków Twoich. Jak przed wiekami wazędzie przesławdowani, ścigani, męczeni, na stosach paleni, w szlachetnej Polsce gościnne przodkowie nasi znaleźli przyjęcie — za co niechaj tej ziemi będzie wieczna cześć i chwala — tak i dzisiaj tu najpewniejszą znajdujemy opiekę i prawdziwie rycerską obronę, tu jeszcze o zacne serca naszych współobywateli zgubne hasła i szczucia przeciw nam odbijają się jak o granitową opokę, czemu Ty Panie daleś właśnie wyraz przed całym światem.

Bądź pewnym szlachetny Rycerzu, wdzięczności całego naszego ludu żydowskiego a w szczególności żydów miasta Sanoka i ziemi sanockiej, pamięć Twoja zawsze czczona będzie w Izraelu. Dumni zarazem jesteśmy, żeśmy się przyezynili do Twego Panie wyboru, bo słowa Twoja pada odblaskiem także i na nas. Słowa nasze są za słaba, aby zdolały wyjawić wszystkie uczucia, jakie nas przejmują; darów Ci Panie nie ofiarujemy, bo znamy Twoją bezinteresowną szlachetność, ale racz przyjęć od nas staropolską podziękę „Bóg zapłać.“

Przełożęnstwo gminy izrael. w Sanoku.

Górą nasi.

Z podniosłym duchem wyznać należy, iż w księstwie Poznańskim zwyciężyli w dziesięciu okręgach wyborczych kandydaci pol-

scy. W okręgu poznańskim wybrany został Stefan Cegielski 12.841 głosami na 18.561 głosujących. W trzech okręgach Księstwa zwyciężyli niemiecocy kandydaci, a w okręgu szubińskim mimo szworowej organizacyi przejądł hr. Leon Skórzewski wobec kandydata niemiecokiego Polla, który otrzymał tylko 300 głosów większości. W dwóch okręgach t. j. w bydgoskim i leszczyńskim nastąpią ścisłejsze wybory.

W pierwszym okręgu stanie jako kandydat polski Dr. Roman Komierowski, w drugim ks. Ferd. and Radziwiłł.

W Prusach zachodnich zwyciężyli kandydaci polscy w czterech okręgach. W wejberskim przeszedł Podeszyński, w tczewskim Kossowski, w toruńskim Slaski, a w chojnickim Wolszlegi. r. W trzech okręgach przydzie ścisłejszych wyborów między Polakami a kandydatami niemiecoki. W okręgu sztumskim między Donimirskim a Müllerem, w lubawskim między Dr. Rzepnickim a Oldenburgiem, w grudziąckim między Rożyckim a Hobrechtem. Przepadli zaś polscy kandydaci w czterech okręgach: w obu powiatach gdańskich, w powiecie świeckim i w okręgu czeluchowskim.

Z poselskiej Izby Rady Państwa.

Posiedzenie d. 25. bm.

Na dzisiejszem posiedzeniu odpowiadat Taaffe na interpelacyę Steinwendera w sprawie koncesyi dla powszechnego banku depozytowego na urządzenie wielkiej rzeźni Minister oświadczył, iż wdroszono dochodzenie w sprawie podania banku, lecz rezultat teg z jeszcze nie jest znany, dlatego też mowca nie może odpowiedzieć, czy podanie przyjęte czy odrzucone zostanie.

Sprawy krajowe.

Akcy ratunkowa.

Po długich naradach i ankietach uchwał wreszcie Wydział krajowy domagać się dalszej pomocy rządu dla dotkniętych ostatnią kłęską nieurodzaju i w tym celu postanowił żądania swe uzasadnić w osobnym memoryale. Memoryał ten jest nader obszerny, znany oiezawodnie naszym czytelnikom z dzienników krajowych, przeto ograniczamy się na podaniu treściwym głównych punktów takowego.

Otóż na podstawie zebranego materiału, a mianowicie uchwał ankiety z d. 4. stycznia br. sprawozdań wydziałów powiatowych, memoryału Towarzystwa gospodarskiego i uchwał zjazdu z d. 4. i 5. lutego br. Wydział krajowy przedstawił prezydium namiestnictwa następujące wnioski z prośbą o jak najusilniejsze ich poparcie u właściwych władz centralnych:

I. Co do potrzeby dodatkowej zasiłku ze skarbu państwa, domaga się Wydział krajowy cyfry 2,250.000 jako minimum tej pomocy ze skarbu państwa, o którą dodatkowo starać się należy.

II. Co do sposobu użycia dodatkowej pomocy.

Z funduszu 2,250.000 zł. o którego udzielenie ze skarbu państwa Wydział krajowy uprasza — konieczną jest pomoc w następujących kierunkach:

- a) Pomoc w dostarczaniu paszy dla bydła, celem utrzymania przynajmniej tego stanu inwentarza, jaki jest obecnie;
b) dostarczenie żywności w tych okolicach, w których głód zagraża, albo już się pojawił, a więc prawie na całym Podolu, w kilku środkowych piaszczystych i w niektórych górskich powiatach;
c) dostarczenie zboża na zasiew;
d) intensywne prowadzenie wszelkich robót publicznych celem dostarczenia ludności zarobku;
e) w bardzo wyjątkowych wypadkach pomoc dla małych właścicieli tabularnych, dzierżawców itp. na zakupno paszy, lub ziarna na zasiew.

III. Co do sprawy ulg podatkowych i powstrzymania egzekucyi za zaległe podatki, zaznacza Wydział krajowy, że takowe są nieodzowne i że władze podatkowe przy ściąganiu podatków nie liczą się wcale z obecnem przykre położeniem kontrabuentów i występują z całą bezwzględnością, jak gdyby wazatko obfitowało w dobrobycie.

Uwagi te co do spraw podatkowych przedkłada Wydział krajowy prezydium namiestnictwa bez szczegółowych wniosków, z tą tylko prośbą, aby one były wzięte pod ścisłą rozwagę i żeby prezydium zechciało władzy swej i wpływu zarówno u władz centralnych jak i krajowych użyć, ku usnienięciu powodów do skarg i żądań, jakie w tym względzie w całym kraju się podnoszą.

IV. W sprawie dostarczenia soli, podnosi Wydział krajowy, że nie w całej pełni ziszcili się dobre intencje ek. władz. Naprzód bowiem dostarczenie tej soli

bardzo się opóźnia, a powtóre z bardzo wielu powiatów otrzymał Wydział krajowy relacje, iż ilość udzielonej im soli jest niesłychanie mała, tak, że niepodobniestwem jest dokonać choćby w przybliżeniu tylko sprawiedliwego jej rozdziału, gdyby bowiem chciano rozdzielić ją zarówno pomiędzy tych wszystkich, którzy w równej mierze pomocy tej potrzebują, to wypadłaby na każdego ilość tak minimalna, że cel byłby zupełnie chybionym. Wydział krajowy poprzestaje na zaznaczeniu, że dostarczenie soli uważa jako jeden z bardzo skutecznych środków udzielenia pomocy, że powtóre ilość dostarczona dotychczas jest bezwarunkowo za mała i podwyższenie jej jest koniecznem dla uratowania nie ubitej i nie wyprzedanej jeszcze reszty inwentarza; że na koniec w pomocy tej należałoby przyznać udział także mniejszym właścicielom tabularnym, dzierżawcom i księzom, nie w drodze darowizny, ale przez dostarczenie taniej soli dla bydła na sprzedaż.

V. Co do zakazu wywozu paszy i jej surogatów, oświadczyła ankieta z dnia 4. stycznia b. r. iż zdaniem jej, zakaz wywozu siana i słomy byłby chociaż nieco spóźniony, jednak zawsze jeszcze pożądanym, a równocześnie wyraziła życzenie, ażeby wydanym został zakaz wywozu tych surogatów paszy, które w znacznych ilościach wychodzą z kraju, jak: grys, otrębów, makuchów i kieleków słodowych. Wydziałowi krajowemu wiadomo, iż dotąd jeszcze z niektórych okolic kraju nietylko surogaty paszy, ale nawet jeszcze siana i słoma wychodzą za granicę, skutkiem czego wkrótce może zajść potrzeba zakupowania wszystkich tych artykułów po za granicami kraju. Dlatego upraszał Wydział krajowy, aby prezydium c. k. namiestnictwa sprawę zakazu tego u c. k. władz centralnych pónownie poruszył i poprzę zechciało.

VI. Co do opustu eta od zboża w celach akcyi ratunkowej wprowadzonego, uważa Wydział kraj., iż ulgą byłoby zezwolenie na wprowadzenie z zagranicy, zwłaszcza z Rosyi i Rumunii, kukurudzy, jęczmienia, owsa i żyta. Uwolnienie to odnosiłoby się do tych transportów, któreby wyraźnie na cele akcyi ratunkowej były spowodowane, co poświadczeniem właściwych władz w każdym wypadku stwierdziłby należało. Ze zaś Wydziałowi krajowemu wiadomo, iż prezydium namiestnictwa poczyniło już w tym celu starania u c. k. władz centralnych, przeto Wydział krajowy poprzestaje na prośbie o dalsze zachowanie sprawy tej na oku i możliwe jej przyspieszenie.

VII. W sprawie nawozów sztucznych, sądzi Wydział krajowy, musi rolnictwo nasze w większej niż dotychczas mierze zwrócić się do sztucznych nawozów, by nimi uzupełnić brak nawozu bydłowego. Wszelkie ułatwienia, jakieby w tym kierunku poczyniono, miałyby bardzo doniosłe znaczenie pomocy, ndzielonej już nie jednostkom ale rolnictwu krajowemu, jako całości. Z tego powodu upraszał Wydział krajowy przede wszystkim, aby prezydium namiestnictwa wyjednac zechciało jak najdalej idące zniesienie taryf kolejowych dla wszelkiego rodzaju sztucznych nawozów, przez eo wysoka u nas cena tych nawozów doznałaby znacznej niżki. Powtóre zaś niezbędem jest możliwe przyspieszenie eksploatacyi soli potasowych w Kaluszu, ażeby ten prawdziwy skarb naszego kraju nie bez korzyści dla finansów państwa, stał się przystępnym dla rolnictwa jako nawóz.

VIII. Co do zaradzenia skutku kłęski rolniczej na przyszłość, zapowiada Wydział krajowy z całym naciskiem, że z kłęski zeszarłoczonej rolnictwu kraju naszego wyjdzie znowu bardzo osłabione. Znaczne straty poniesione przez tak liczne jednostki gospodarze, straty które dotknęły zarówno większych, jak i małych właścicieli, muszą oddziaływać szkodliwie w tym kierunku, że uszczuplając rozporządzalny kapitał, utrudnią konieczne dla rozwoju rolnictwa wkłady w gospodarstwo. Ubytek inwentarza spowoduje gorszą uprawę, skutkiem zmniejszenia siły pociągowej, a głównie skutkiem ubytku nawozu. Niedostatek ziarna na zasiew może spowodować uszczuplenie produkcji, słowem: kłęska zeszarłoczonej może nie stać kłęską na cały szereg lat. Ażeby temu zapobiedz, a przynajmniej dotkliwie następować tego złagodźć, potrzeba zjednoczonych usiłowań, nietylko gospodarzy samych i ich stowarzyszeń, ale też i władz zarówno rządowych, jak autonomicznych — potrzeba znacznie intensywniejszej, niż dotychczas, działalności w tem wszystkim, co posłużyć może ku podniesieniu naszego rolnictwa, które przebywa obecnie ciężką chorobę, a w następnych kampaniach rolniczych będzie jako rekonwalescent, potrzebujący bardzo silnych pokarmów, aby do dawnych sił powrócił.

Bo chociaż Sejm przeznaczył sumę 353.992 zł. z funduszu krajowego na popieranie rolnictwa, to w obec rozmiarów kłęski koniecznem jest powiększenie dotacyi Galicyi w budżecie ministerstwa rolnictwa na cele podniesienia i rozwoju rolnictwa. Szczególniej zaś niezbędnem będzie zwiększenie subwencyi na podniesienie obowu bydła, na obory zarodowe i stacje bubałów, pomnożenie stacyi ogierów, obfitość niż do

ąg premiiowanie — subwenye na sprowadzanie doskonalszych nasion, zwłaszcza państwonych — założenie i subwenycjonowanie stacyi doświadczalnych rolniczych — intensywniejsza pomoc dla melioracyi — obfitsze zasilanie naszych szkół rolniczych, na które kraj bardzo znaczne łoży ciarw, a których liczba bez względu na zwiększenie dotychczasowych ofiar z funduszu krajowego rychlo pomnożoną być musi, eo jednak bez poważnych subwenycj ze skarbu państwa objąć się nie może.

Wydział krajowy ochwalił również przesłać odpis swego memoriału prezesowi Koła polskiego we Wiedniu p. Jaworskiemu z prośbą, ażeby memoriał ten podał do wiadomości Koła polskiego poselskiego w Wiedniu i uzyskał poparcie Koła dla wszelkich zawartych w nim życzeń wobec rządu. Również postanowił Wydział krajowy przesłać odpis memoriału ministrowi dla Galicyi p. Zaleskiemu, z prośbą, ażeby swym wpływem poparł żądania kraju na radzie korony.

Powyższy memoriał Wydziału krajowego, rzucający właściwe światło na stan ekonomiczny naszego kraju, wyszedł z pod pióra członka Wydziału kraj. p. Tadeusza Romanowicza.

Z memoriałem tym pojechał już p. namiestnik do Wiednia. Uwagi nasze o tej akcji ratunkowej umieściliśmy w artykule przewodnim pod tytułem „Czy nie za późno?” w Nrze 16 Gazety z d. 23. lu tego b. r.

Urząd i straż policyi	13341	21881
Straż ogniowa	12335	15594
Policeya polowa	600	600
Policeya zdrowia	3161	3911
Cmentarze	500	500
Inne wymogi policey miejscowej	853	853
8) <i>Zaopatrzenia ubogich.</i>		
Wsparcie zakładów i stowarzyszeń dobroczynnych	1593	2683
Wsparcie ubogich	520	600
Wsparcie w wypadkach elementarnych	250	250
9) <i>Na cele wyznań.</i>		
Wydatki patronatu	75	125
10) <i>Na cele oświaty.</i>		
Szkoły męskie wydziałowe ludowe i prz. myślowe	10687	10687
Szkoły żeńskie	5052	5712
Różne wydatki na cele oświaty	1304	1454
Nauczycielskie emerytury i łaskawizny	105	105
11) <i>Budowy publiczne.</i>		
Wydatki drogowe		23695
Studnie	2000	4460
Kanały	1500	4295
Przechadzki publiczne	1440	1802
12) <i>Długi.</i>		
Zaliczek udzielone na płace	1100	1100
Depozyta	144	144
13) <i>Wydatki zakresu przekazanego.</i>		
Spis ludności	200	200
Stały kwaterek wojska w najętych koszarach	10004	10004
Stały kwaterek wojska w domach prywatnych	13661	12951
Kwarterek chwilowy	2400	2400
Koszta szpitalnictwa i aresztów	1700	1700
14) <i>Wydatki nadzwyczajne.</i>		
Kupno gruntów i realności		583
Nowe budowy i większe restauracye		58500
15) <i>Wydatki przygodne.</i>		
Różne nieprzewidziane	2600	2000
	Razem	249831

Zestawienie.

Dociody	238422
Wydatki	249831
Niedobór	11409

Sprawy miejscowe.

Budżet sumaryczny miasta Przemyśla na rok 1890.

(PRELIMINARZ.)

I. Dochody.

1) *Z dóbr ziemskich.*

	Wniosek I. kw. datary	Wniosek Na-czelnika
Polwark	300	300
Las Krubela	54	54
Polowanie	69	69
2) <i>Z realności miejskich.</i>		
Budynki	8021	8031
Grunta	630	630
Placowe	1494	1443
Rzeczni	6151	6151

3) *Z praw i przywilejów.*

Prawo propin. piwa, wódki	139500	139500
Miodu		2010
Kopytkowe		6504
Prestacya drogowa	8400	7220
Opłaty od psów	700	700

4) *Z majątku zarodowego.*

Spłaty kapitałów zahypotekowanych	1109	1109
Procenta od papierów i kapit.	661	1161

5) *Z przedsiębiorstwa.*

Kamieniołom	1500	1500
-------------	------	------

6) *Z tytułów publicznych.*

Taksa za prawo obywatelstwa	—	—
Takay za przyjęcie do gminy	90	120
Takay za oględziny zwłok	130	130
Takay za oględziny bydła	700	1500
Zwrot wydatków szpitalnictwa	800	800
Czynsze taryfowe za umieszczenie wojska w najętych koszarach	5345	5345
Czynsze taryfowe za umieszczenie wojska w domach prywatnych	12115	12115

7) *Dochody przygodne.*

Różne nieprzewidziane	486	486
-----------------------	-----	-----

8) *Dodatki gminne.*

9) *Dochody przechodnie.*

Zwrot zaliczek dawnych na płacę	1100	1100
Depozyta	144	144

10) *Dochody nadzwyczajne.*

Zaciągnięta pożyczka	40000	40000
Restytucya podatku	300	300
Dochody		238422

II. Wydatki.

1) *Urząd gminny.*

Zwierzchność	4640	6200
Płace urzędników i służb	9805	12085
Dyrna	2526	3086
Zapomogi i wynagrodzenia	400	1130
Koszta kancelaryjne	1958	2230
Penasy emerytów i łaskawizny	1015	1315
Dotacya funduszów emeryt.	1335	1335

2) *Zarząd dóbr ziemskich.*

Utrzymanie folwarku	86	86
Zarząd lasów	194	194
Podatki za Kruhel wielki	219	219
Drogi i mosty	30	30

3) *Zarząd realności miejskich*

Utrzymanie realności	3000	4000
----------------------	------	------

4) *Zarząd praw i przywilejów.*

Podatki gruntowe domowe klasowe i czynszowe	600	1530
Inne wymogi utrzymania	550	550

5) *Zarząd dochodowy.*

Podatki dochodowy	7400	7400
-------------------	------	------

6) *Ekwiwalenta z praw i posiadłości*

Ekwiwalenta z praw i posiadłości	880	880
----------------------------------	-----	-----

7) *Tworzenie majątku zarodowego.*

Umieszczenie spłaconych kapitałów		1109
-----------------------------------	--	------

8) *Policeya miejscowa.*

Czyszczanie miasta	2830	3821
Czyszczanie kanałów	200	200
Oświetlenie publiczne	2400	4200

Na chodnik prowadzący od realności Malarkiewiczów ku szpitalowi garnizonowemu i barakom 10. p. p. zwracamy uwagę magistratu. Dla zaniechania bowiem w jesieni gwałtownych naprawek na tym chodniku zniżył się jego poziom po pod poziom gościńca tak znacznie, że z wiosną błoto z gościńca zaleje chodnik i nie będzie możebnem przejść nim chyba brodząc po kostki w błocie. W dodatku zasypał się i zamulił zupełnie ściek do odpływn wody poprowadzony obok chodnika. Przy odwilży, która lada dzień nastąpić może, wody spływające z góry zamiast ściekiem posącą się środkiem chodnika. Ul. Dobromilska jest obecnie ożywną, w interesie zatem wygody tam zamieszkałej publiczności należy co rychlej przystąpić do usunięcia wytkniętych tu wad.

Od studni położonej obok budynku, gdzie się mieści komenda fortecy, zlewa się skutkiem wadliwie urządzonego ścieku, woda na chodnik i gościeńce, a marznące tworzy rozległy lodowiec, którym nie podobna przejść bez narażenia się na niechybny upadek, zwłaszcza, gdy nie widziano tam, by od początku zimy który z organów porządku miastowego posypał tę zdradliwą płaszczyznę chociażby jedną garsteczką piasku.

Ul. szeroka obdarzona jest także lodowcem sięgającym od studni znajdującej się pod podmurowaniem ul. Śniogórskiego, aż do kraty kanałowej przy ul. Franciszkańskiej. Zniewoleni do przebywania tego przejścia, jeśli nie chcą kołować ul. Franciszkańską i Gimnazyałną, mszą się dranąć z mrożołą po pod mury przyległych kamienic. Skutkiem tego jest także utrudniony przystęp dla mieszkańców realności dawniej Towarnickich, a obecnie p. Schwarztała.

Wzór porządku. W poniedziałek rano o godz. 7 1/2 byliśmy naczyniami świadkami, jak służąca niosąca garnek z mlekiem opuściła takowy na chodniku obok realności p. Scheinbacha. Garnek się rozrzuł i mleko i czerepy pozostały na chodniku. Mleko zamarzło. Przechodząc tamtędy o godzinie 10 rano skonstatowaliśmy, że czerepów jeszcze nie uprzątnięto i właśnie w chwili, gdyśmy się nad tym wzorem porządku zastanawiali nadeszła izraelitka, posilniżna się na zamarniętym mleku, upadła i skaleczyła sobie lewą rękę na ostrych czerepach rozbitego garnka. Śnać u nas nie ma ani stróżów, ani stójkowych, czuwających nad opieszalnymi porządkiewiczami kamienic.

Mycie, czyszczenie i ocieranie powozów z kurzu odbywa się u nas z prawdziwie małomiaścickową niedbałością na ulicy. I tak woźnica p. H. obmywał w środę d. 25. bm. faetonik na ul. Wodnej i tak już dość wązkiej, a w dodatku założonej ceglami zastawionymi przed kamienicą Feuerla. Podobne porządki powinny się odbywać na podwórach.

KRONIKA.

Donoszą nam ze Lwowa, że do zawiązania komitetu głodowego w Przemyślu otrzymał wezwanie p. burmistrz Dr. Dworski. Tu o zawiązaniu się komitetu miejscowego nie mogliśmy się dowiedzieć.

Pobór pobisowych do wojska rozpocznie się dla Przemyśla i okolicy z dn. 1. marca br.

P. Dr. Zygmunt Nawratil, ek. radca

sądu krajowego przy Sądzie obwodowym w Sano ku, dawniej w Przemyślu, został za mianowany radcą apelacyjnym w Serajewie, dokąd też nibawem na razie za jednorocznym urloпом się udaje.

Wieczorek wokalnie-instrumentalny Towarzystwa muzycznego odbędzie się dziś we czwartek wieczorem w sali ratuszowej. Program starannie ułożony powinien zachęcić publiczność do licznego udziału.

Wiadomości korporacyjne. Stowarzyszenie przemysłowców wyrobów krawieckich, przystąpiła z korporacyjną kasą chorych do powiatowej kasy chorych. Kroku tego nie pochwalany wcale, gdyż świadczy on o braku należytego poczucia łączności obywatelskiej w łonie korporacyi krawieckiej.

Wieczorek pożegnalny. W tych dniach odbyło się pożegnanie ks. Wawrzyńca Pilszaka, katechety tut. c. k. seminarjum naucz. żeńskiego przez grono nauczycielskie tegoż zakładu uczną, na cześć jego urzędową. Sam ten fakt jak też szczere, serdeczne kolegow słowa wypowiedziane przy toastach, świadczą dowodnie, że ks. katecheta — lubo czas jego urzędowania w zakładzie był niedługi, tylko dwuletni, umiał swymi niepopolitymi zaletami, jako kapłan i profesor, zjednać sobie poważanie i miłość kolegow. To też przenosząc się na posadę profesorską przy c. k. seminarjum naucz. męskim w Rzeszowie zostawia u nich miłą niezatartą pamięć a nosi z sobą najszczerze ich życzenia do swego nowego powołania.

Zjazd Kółka przemysko-jarosławskiego nauczycieli szkół średnich odbył się w sobotę d. 22. bm. Po wykładach, przyjmowali nauczyciele przemyscy swoich kolegow jarosławskich skromną przekąską urządzoną w handlu p. Witkowskiego, poczem odejżdzających tego samego wieczora odprowadzili gremialnie na dworzec kolei. Przy przekasce posypały się mówki, świadczące o prawdziwym koleżeństwie nauczycieli jarosławskimi i przemyskimi, o świadomości celów Kółka i kierunku, w jakim się postępować i działać powinno.

Kronika brukowa. Żołnierz inżynierii wojskowej wylał onegdaj na szynkarce w kamienicy Midurskich samowar z wodą wrzącą i poparzył ją tak silnie, że leży obłożnie chorą. Uszkodzoną oglądała już komisya sądowa lekarska.

Rybie Weis skradziono we wtorek dnia 25. b. m. pierzynę, którą wywiesiła przez okno do wywietrzenia.

Rozalia Kunz skaleczyła się przy rąbaniu drzewa siekierą w nogę tak mocno, że musiano przywołać lekarza, aby zatamował uchodzącą krew.

Wadliwe czyszczenie kominów (wada u nas dawno zakazowana) spowodowało minionej niedzieli zatlenie się sadzy w kominie, realności p. Eisnera przy ul. Lwowskiej. Straż ogniowa miejska przytłumiła bezzwłocznie powstały ogień.

18 piekarni ma być tymi dniami zamkniętych, w skutak polecenia c. k. starostwa, a to z tego powodu, ponieważ prowadzący piekarnie nie posiadają kart przemysłowych.

Slizgawka na Sanie w niedzielę d. 23. bm. zwabiła na tor łyżwiarski znaczną liczbę lubowników tego sportu obojga płci, wujających się ochoczko i żwawo przy odgłosie muzyki 77. pp. po zamarnyłych wód kryształach aż do zapadnięcia zmroku.

Poprawna pisownia. Jakis chajderzysta trudniący się malowaniem gotel szynkowych, umieścił na szyldzie nad piwiarnią, położoną przy ulicy Dobromilskiej, napis następujący: „Nowa Piwiarnia, Różne trunków, pod papugiem.“ Napis ten przypomina nam inny równie poprawny, chociaż więcej zabawny, jaki widnieje dotąd na Sieniawczyźnie we Lwowie: Pod ten czubaty dudek, dostanie piwa i wódek.

W tinglu pod Gwiazdą odbywają się w nocy prawdziwe orgie, a artystki występujące drwią po prostu z najskromniejszych przepisów przyzwoitości. Policeya puszcza te wybrki piazem, chociaż należałoby wystąpić przeciw nim z całą surowością i ze względu na post wyeksperydyować tingel trochę dalej, po za miasto.

Oblowili się. W nocy z dnia 23. na 24. b. m. skradziono z izby zamkniętej niezamieszkałej a raczej z bióra p. Karola Tratnika, inżyniera kolei Karola Ludwika, mieszkającego pod l. 236 przy ulicy Kopernika w Przemyślu, po wytoczeniu dwóch sztych w oknach podwójnych, na podwórzec kamienicy wychodzących, na szkodę tegoż: zamknięta kasetka żelazna Nr. 2694. z fabryki R. Tauczosa w Wiedniu, w której się następująca gotówka, papiery wartościowe i preyczoza znajdowały: 1.) 4 banknoty po 50 złr. 200 złr. 2.) reszta gotówki po 1, 5, i 10 zł. w banknotach razem 218 zł. 3.) dzieśięć dukatów austriackich 55 zł. 4.) trzydzieśc sztuk talarów srebrn. niemieckich i austr. 40 zł. 5.) srebrniaków austriackich po 10 ent. razem do 10 zł. 6.) zegarek męski złoty „Remontour Anker“ Nr. fabryki 16524 firmy „Dubois et Comp. Gené“ kryty, koperty grube ciężkie w wartości do 390 zł. 7.) zegarek złoty damski kryty „Remontour Anker“, obie koperty grube cienkie, emaliowane na niebiesko przedstawiając wieniec niezapominajek na kopercie, w wartości do 250 zł. 8.) łańcuszek złoty damski z zamkiem przesuwającym się w środku z 4 brylantami w wartości do 400 zł. 9.) łańcuszek złoty męski z wisiorkiem kamiennym w kształcie pieczątki w wartości 150 zł. 10.) jedna srebrna branzolecka w wartości 5 zł. 11.) jedna stara moneta srebrna, na której znajduje się rysunek ula z pszczołami w wartości 3 zł. razem w wartości 1630 zł. w. a. Wszystkie kosztowności pod l. 6, 7, 8, 9, 10, 11, wymienione znajdowały się w pudełkach; 12.) książeczka miejskiej kasy oszczędności w Przemyślu Nr. 13634. o-

giewająca na imię Karola Tratnika na kwotę 900 zł., 13.) książeczka tej samej kasy opiewająca na imię Maryanny Tratnik! na kwotę 10 zł., 14.) jeden skrypt dłużny wystawiony przez Augustę i Amalię Schenkel na kwotę 5100 zł., 15.) jeden skrypt dłużny wystawiony przez Dra. Leona Filafero na kwotę 2000 zł. wartości papierów 8010 zł. w. a. 16.) jedno małe sreduisko note na czarno emaliowane na tasieemce czarnej akamitnej. Sprawca zabrał nareszcie ze skrzyneczki uszkodzowanego inżynierskie dwa druska, obcegi i... nie został dotąd wykryty. Ul. Kopernika, mimo że jest cała prawie już zabudowana i stanowi bezsprzecznie składową część miasta, nie ma dotąd dniem i nocą opieki policyjnej. Po tej wyprawie złodziejskiej może! na jakis czas przynajmniej pojawi się tam stróż bezpieczeństwa.

Gdzie się bawie! Niejeden stawia sobie to pytanie w głuchym poście. Bo też to i nasz Przemyśl, szczególniej w zimie, gdy karnawał minie, nie należy do bardzo zabawnych miasteczek. Jeśli ktoś nie jest lubownikiem dalekich spacerów po zamaryłych i lodem pokrytych gościeńcach, nie lubi dreptać aż do kołowazny po mieście, narażając się przytem na niebezpieczeństwo upadku na chodnikach chowających zdradliwe lodowce, lub nie ma skłonności do cichej medytacyi nad pelnym kufem, w którym z rolniczonych alkoholicko-gastronomicznych zakładów, a wreszcie nie należy do zwolenników zabicia czasu en quatre w Wista lub Taroka i nie chce zdrowych członków hazardować na ślizgawce, ten, jeśli go znudzi domowe zacisze, puski w kasynach i osierocona sala ćwiczeń Sekoła, nie wie de facto, co zrobić ze sobą i gdzie, gdyż trudno bez przerwy pracować, albo czytać, zabieć, przepraszam — czem zapełnić chwile wolne od śnudnego, całodziennego zajęcia. — Pytającym odpowiem: „Szukajcie, a znajdziecie.“ Jest bowiem miejsce, gdzie przynajmniej dwa razy w tygodniu w towarzystwie dobranem, w otoczeniu przyjemnem, w sali wysokiej i dobrze przewietrzonej, przy starannej usłudze i wcale nie wygórowanych cenach napojów i potraw, można przy dźwiękach zawsze dobranej orkiestry, waluchując się w melodye starannie ułożonego programu koncertowego spędzić kilka przyjemnych chwil. Tem miejscem jest hotel Victoria, gdzie przez czas trwania postu odbywają się co czwartku i niedzieli koncerty muzyki wojskowej. — Najlepszym dowodem, że publiczność nasza umie ocenić zabiegi gospodarza starannego o swoich gości, który to przymiot p. Kwaśniewskiego właściciela hotelu Victoria odnacza, był koncert niedzielnny w hotelu Victoria, który zgromadził w wielkiej sali nader liczny zastęp publiczności, przystuchującej się do późna z prawdziwą przyjemnością koncertowi muzyki 24 pp. — Nie wątpimy, że i koncerty czwartkowe, będą się tem samem cięsiy powodzeniem eo i niedzielnue.

Wykaz nowourodzonych i zmarłych osób w mieście Przemyślu (łącznie s zaloga wojskową) za czas od 16. do 23. luego 1890. — Nowourodzonych: chłopców 12. — dziewcząt 10. — razem 23 dzieci. — Nieżywourodzonych chłopców 1 — dziewcząt 1 — razem 2 dzieci. — Zmarło w pierwszym roku życia: chłopców 7 — dziewcząt 3 — razem 10 dzieci. — Zmarło z chorob: z braku sił żywotnych 2 — z odry 1 — z gruźlicy płuc 1 — z chorób zapalnych narządu oddechowego 8 — z nieztytu jelit 1 — z uwiadu starszego 2 — z wszelkich innych chorób 5 — razem zmarło 20 osób. — Między tymi zmarło obcych 3 osób — w szpitalach 3 osób. —

Odnaczenia. Cesarz nadał członkowi galicyjskiego Wydziału krajowego, Dr. Józsefowi Wereszczyńskiemu, order korony żelaznej III kl., a dyrektorowi Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie, Henrykowi Kieszkowskiemu krzyż kawalerski orderu Leopolda.

Zerwanie wału ochronnego. Skutkiem zerwania wału rzecznego pod Prescott (stan Arizona) miasto Wickenburg stoi pod wodą. Tylko mała liczba mieszkańców zdołała się uratować. Komunikacya telegraficzna jest przerwana, skutkiem czego nie można mieć dokładnych wiadomości o stratach w ludziach i wysokości szkód, które podobno mają być niesłychanie wielkie.

Wydawca i odpowiedzialny redaktor
Józef Jarolim.

Rubryka „Nadesłane“ nie podchodzi od Redakcyi.

Nadesłane.

PODZIĘKOWANIE.

Niniejszem składam moje najserdeczniejszn podziękowanie Wiele Szanownym Pp. Dyrektorom tutejszych szkół gimnazjum i seminarjum za pozwolenie uczęszczenia uczniom i uczениcom do mojej szkoły na naukę tańców, jakoteż i rodzicom, którzy dawali dzieci na nauki.

Polcając się nadal łaskawej pamięci. Z poważaniem
Nikodem Löfler
nauczyciel tańców w Przemyślu.

Drobne ogłoszenia.

Zguba. Dnia 23. t. m. zgubioną została na lodzie przy Nowej drodze branzolecka słoza granatami wysadzana. Zaslazca zechce zgłosić się do Redakcyi Gazety Przemyskiej.

Do sprzedania dwie realności na Zaszaniu. — Bliszezy wiadomości udzieli adw. Dr. Łuzcki.

Uczeń z nkończoną przynajmniej 2. klasą gimnazyalną, znajdzie umieszczenie jako praktykant w drogueryi i perfumeryi D. Ludźwicza i Ski w Przemyślu.

